

MUSEUM REBILD

Årsskrift 2019



Nybyggerstuen i det nye udvandrermuseum

Museum Rebild. Rebildvej 25 B, Rebild, 9520 Skørping

Et tilbageblik på museumsåret 2019

Også 2019 var et svært år i museums­mæssig hense­ende. Igen oplevede vi en sommer, hvor det var svært at trække museumsgæster til huse. Igen må vi trøste os med, at andre museer også har haft det samme problem. Vi regner med at 2020 bliver bedre, fordi vi får meget mere at byde på. Jeg tænker her på, at vi får udbygget vores udstillingsareal meget. – Herom lidt senere.

Først vil jeg nævne to meget se værdige udstillinger vi fik lavet i efteråret. I begge tilfælde var det et af vore meget aktive medlemmer, Rigmor Nielsen. Hun lavede en fin udstilling af hendes store samling af gamle julekort. For os, der kan huske denne tid, hvor man sendte julehilsener til familie og venner var det et glædeligt gensyn fra en tid, der på grund af computerens fremgang nok er forsvundet for evigt. En anden udstilling der blev vist i efteråret var en stor samling af Kræn Baks smuk udskårne træfugle. Det vil føre for vidt, at fortælle en historie om denne udstilling – den blive meget mere udførligt fortalt i en af artiklerne andetsteds her i bladet.

Museets savværkslaug har også i 2019 haft fremvisninger, hvor man demonstrerede, hvordan et gammelt savværk fungerer. Disse åbent hus arrangementer trækker stadigvæk mange besøgende til Vedsted Skovhus, hvor savværket er udstillet som et levende museumsprojekt.

Museet store projekt er jo selvfølgelig at få undersøgt om det vil være muligt at få en mere moderne museumsbygning etableret på det nuværende museumsområde. Indtil dette kan ske, skal der søges mange fondsmidler, og dette arbejder projektgruppen stadig videre på.

Som en foreløbig løsning har Rebildselskabet og Museum Rebild indgået en foreløbig toårig aftale med restauratør Erik Eriksen, der driver Top Karens hus og Westernhuset, hvor vi bytter Blokhuset med det nye lokale i Roldhøj. Det betyder, at hele udvandrerdstillingen nu er flyttet til Roldhøj, og vi er ved at gøre en udstilling om danskernes udvandring –

fortrinsvis til Amerika – klar til påske. Af praktiske årsager er vi nødt til at koble udvandrerdstillingen sammen med Museum Rebilds nuværende udstillinger. Derfor er der etableret en udgang fra museet og over til Roldhøj. Dette sket af praktiske årsager, da det er umuligt at vi har to indgange. Museumsgæsterne skal derfor ind, hvor de plejer. Derfra kan de så komme via en sluse over til Roldhøj. Det er den eneste måde, vi kan styre besøgstallet. Vi arbejder til stadighed på at gøre vore udstillinger så spændende som overhovedet muligt med de begrænsede økonomiske midler, vi har til rådighed.

Til slut vil jeg endnu engang minde om museets hjemmeside: www.spillemandsmuseet.dk. Hjemmesiden præsenterer et righoldigt udvalg af tilbud til museets og egnens gæster, både i form af udstillinger, men også de historiske informationer om Rold Skov området. Hjemmesiden opjusteres hele tiden. Museet er også aktiv på facebook.

Museum Rebild ønsker at rette en stor tak til alle, der på den ene eller anden måde har bidraget til at synliggøre museet som den levende kulturinstitution, det er. Tak til bestyrelse, personale, interessegrupper, frivillige og enkeltpersoner, der har bidraget til et spændende museumsår 2019.

Arnt Johansen

Formand

Bestyrelse, personale m.v.

Bestyrelsen 2019

- Arnt Johansen, Skørping, formand og kasserer
- Per Nielsen, Lerkenfeldt, næstformand
- Niels Jørn Østergård, Støvring, sekretær
- Hanne Hjortnæs, Støvring
- Arne Pedersen, Skørping
- Kaja Pedersen, Sørup
- Emborg Svendsen, Buderupholm
- Egon Eltved, Astrup
- Britta E.Nielsen, Støvring
- Kai Bylling, Terndrup

Personale

- Niels Jørn Østergård, museumsinspektør
- Bodil Tvedegaard, museumsformidler (freelance)
- Niels Bundgaard, Folkemusikarkivet (freelance)
- Hanne Jensen, regnskabsfører (freelance)
- Søren Kjærgaard, Digitalisering og film (freelance)
- Tommy Nielsen, webmaster og IT (freelance)
- Lone Barner, servicemedarbejder
- Teresa Naess, servicemedarbejder
- Leah Jacobsen, servicemedarbejder
- Sanne Nielsen, servicemedarbejder
- Benny Hansen, virksomhedspraktik.
- Rikke Grønkjær Rostrøm, virksomhedspraktik.

Frivillige hjælpere

Bestyrelsen og en lang række af museets venner har ydet frivilligt arbejde ved aktiviteter, havepasning, håndværksarbejde, film-foto og lydoptagelser, hjemmeside, lettere konservering, renoverings- og magasinarbejde, museumspasning m.v. Museets cafe- og butikslaug har sammen med bestyrelsen frivilligt stået for åbning og servisering i vinterhalvåret og de to sæsonmåneder, maj og september.

Årsskrift - redaktion

- Niels Jørn Østergård
- Britta E.Nielsen
- Tommy Nielsen
- Bodil Tvedegaard

En række grupper og laug er tilknyttet museet, af hvilke kan nævnes:

- Hogagerfonden/Rebild Folkemusikarkiv
- Cafe-og Butikslaug
- Rebild Folkemusiktræf
- Gammel Jul i Rebild
- Rebild Spillemandslaug
- Rebildkvadrillen
- Styregruppe for projekt Museum Rebild.
- Onsdagsspillemandene
- Rebild Savværkslaug
- Desuden en række ad hoc grupper på specielle opgaver.

Musik, dans og arkiv.

Atter et travlt år med masser af folkemusik og dertil hørende dans. Året har budt på flere store events, der har skabt ekstra liv og oplevelser på museet.

Nordsøtræffet

Den 31. maj gæstede et større antal folkemusikere Rebild, med danske, norske og skotske spillemænd. Det var en del af Nordsøtræffet der i 2019 havde base i Hirtshals. Dette træf har i efterhånden mange



Forsikrings-selskabet Himmerlands Fond støttede Nordsøtræffet. Tak til Birgit Skovmand for ansøgningsarbejdet.

år skiftevis været i de respektive lande. I løbet af formiddagen strømmede spillemændene til, og der var lagt et omfattende program. I alt 10 grupper deltog. Vi var så heldige at Himmerlandsfonden sponsorede bus fra Hirtshals til Rebild. Deltagerne skulle først deltage i en synge-naturtur, der foregik omkring Ravnkilde ved Rebild Bakker. Her introduceredes området, og der blev lavet fællessang med Pigernes Fornøjelse. Derefter frokost i det grønne. Tilbage på museet til kaffebord og miniforedrag om museet og den lokale folkemusik. Herefter musikværksted med himmerlandske toner og "buskspil" runden omkring. Deltagerne spiste velfortjent af-

tensmad på Rebildhus, inden det store gallashow på museet. Her gav alle grupper en afdeling, og lokale dansere mødte op. En meget alsidig og indholdsrig aften der vil blive husket i lang tid. Museet vil da gerne næste gang være en del af Nordsøtræffet.

Himmerlandske kulturskoler på museet

Den 17. juni var det de himmerlandske kulturskoler der befolkede museet. Det var sommerafslutning for børn og lærere fra kulturskolerne i Rebild, Mariager Fjord og Vesthimmerland. Primært de elever der dyrker strygemusikken og ved dette arrangement havde spillet et repertoire af folkedanse. Bl.a. Fætter Mikkel og Flejsborgvalsen. Salen var fyldt og genlød af de unge menneskers engagerede musik. Der blev danset fællesdans og repertoiret øvet igennem. Efter en gang pizza, blev der spillet op til dans, og her var forældrene inviteret med, og fik rørt deres danseben. Herligt med så unge medvirkende, vi håber selvfølgelig at nogle af dem får lyst at fortsætte med folkemusikken. Dejligt at have kulturskolerne her, og gerne en gentagelse på sigt.

Folkemusiktræf

Den 29.juni det efterhånden traditionsrige Rebild Folkemusiktræf. Atter en dag hvor museet, teltet og Rebild summede af musik og dans. Det er ikke uden betydning at vi kalder det for sommerens hyggeligste træf, og igen i år med et fantastisk sommervejr. Små 300 personer spillede og dansede sig igennem dagen og aftenen. Grupperne leverede musik til gammeldans, folkedans og lidt mere moderne rytmer. Det er vekselvirkningen mellem spillemandsorkestrene og harmonikalaug. Åres gæsteoptræden leveredes af Ringkøbing Amts Spillemænd, der havde taget turen til Himmerland. En af træffets store oplevelser er fællesspillet eller storspil for alle spillemænd der har lyst. Utvivlsomt Himmerlands største spillemandsorkester.

På museet blev der tilbudt musikværksted med himmerlands musik og øvning til storspil. Aftensmaden



Folkemusiktræf i juni

leveredes af Rebildhus, og i øvrigt er det Rebildkvadrillen og Rebild Spillemandsdragt der udfører det praktiske arbejde omkring træffet. En stor tak til dem. Også til Rebildselskabet for lån af telt.

Onsdagsspillemand

Onsdagsspillemandene er museets undervisningshold, hvor vi går i dybden med de himmerlandske traditioner. Selvfølgelig primært med den levende undervisning og formidling med rutinerede undervisere, med mange års erfaring. Men også formidling i form eksempelvis CD med historiske lydoptagelser og film. Det store orkester medvirker ved flere arrangementer, bl.a. folkemusiktræffet på Trekanten i Ålborg, og tilbagevendende besøg på museet i september af deltagerne i hjerteseminaret på Comwell hotellet. Her spiller det store orkester, og Niels instruerer. Efterfølgende kaffebord og fællesang. Efterhånden en fast tradition. Onsdagsspillemandene spiller også for til dansen i juli måned, på onsdagsaftener, der de sidste par år har kunnet afvikles udendørs ved Rebild Porten. Et fint initiativ, der både lokker lokale dansere og turister til.

De faste tilbud

Ellers rummer året de faste tilbud med søndagsdans, med spillemandsdragtets fire grupper på skift og Rebild Kvadrillens øveaftener.

I salen afholdes der seniordans og gymnastik af eksterne arrangører. Selvom folkedansen er i tilbagegang rundt om i landet, er vi dog så heldige at der stadigvæk kommer foreninger til Rebild på deres sommerudflugter.

Rebild folkemusikarkiv

Et travlt år også for Rebild Folkemusikarkiv. Arbejdet består bl.a. i digitalisering af det store lyd- og filmarkiv, registreringsopgaver, besvarelse af forespørgsler og opsøgende arbejde i "feltet". I forbindelse med det store "Hogagerarkiv" er der foretaget en sortering af de mange flyttekasser med mapper og papirer. Der er frasorteret administrationsmateriale, arbejdsmanuskripter, kursusplaner, irrelevant litteratur m.v. Det viste sig at mapper og chartekker ofte indeholdt originale ting som håndskrevne viser, erindringer, fotos, breve m.v. – det samles til arkivering, ligesom det store bibliotek med relevante bøger



Onsdagsspillemand og dansere nyder kaffen en lun sommeraften

om folkekultur før og nu indgår i biblioteket. Forhåbentlig får arkivet mulighed for at opstille biblioteket på et tidspunkt.

Der er udtaget stikprøver på engagementet fra Folkemusikhuset til en lang række institutioner og foreninger, hvor musikalsk folkekultur vandt indpas i 1970-80erne, og indgik i kurser og uddannelsesforløb. Et omfang der godt kan overraske i dag. Hvordan er det i dag – ja det burde der være nogle kvalificerede mennesker der kan give et bud på. Arkivets

styrelse har løbende drøftet digitaliseringsprocessen, bl.a. den tekniske del, hvor Tommy Nielsen er vores konsulent, men også bestræbelserne på at holde processen i gang. Der er drøftet muligheder for at udvide formidlingen, bl.a. med materiale der lægges ud på hjemmesiden. I den forbindelse er der drøftet ophavsretmæssige problemer. Der er arbejdet med justeringer og klargørelse af en ny database. Strukturen omkring Hogagefonden er drøftet, set i lyset af at flere af de bagvedliggende foreninger opløses. Det er bl.a. Folkemusikhusringen og Folkemusiksammenlutningen. Her skal styrelsen have udpeget nye re-



Synge-Naturtur til Nordsøtræffet

præsentanter, helst folk der har tilknytning og erfaring indenfor folkemusikmiljøet. Året sluttede med en stor gestus til arkivet. Idet Arne Skou og Gunner Friis på arkivet vegne var i København på Danish Music Award/folk for at modtage Tingluti Prisen på 10.000 kr. Tingluti er et landskendt folkemusikensemble, der stiftedes af musikpædagog og docent Ejnar Kampp. Ensemblet fik sin endelige udformning

i 1961, og har optrådt i såvel Danmark som udlandet. Der er tilknyttet forlag og musikskole og der arbejdes med folkelig sang, musik og dans. Efter Ejnar Kamps død blev der oprettet en fond, der kan uddele priser til grupper og institutioner der har gjort sig særlig bemærket i arbejdet med folkekulturen. Rebild Folkemusikarkiv blev en af de heldige i 2019.

Indsamling, bearbejdning og formidling

Året har været præget af flere store projekter, bl.a. flytningen af Blokhusmuseets samlinger, indsamling af folkekultur i Vestjylland og flere større registreringsarbejder. På formidlingsfronten har vi tilbudt de permanente udstillinger, samt fotoudstillingen fra Fræer og udvandrerdstillingen i salen.

Chr. Baks fugle

En lille spændende ny udstilling kom dog på banen, nemlig Chr. Baks fugle. I flere år har det være på tale at få en udstilling op at stå med og om træskæreren Chr. Bak og hans produktion. Forslag til udstillingen kom fra Rigmor Nielsen, Rebild, der selv har flere af Baks figurer. Chr. Bak var født i 1868 i Ravnkilde, og begyndte allerede som helt ung mand at skære træfigurer, særlig fugle var hans store interesse. Han arbejdede som landarbejder og træsko-

mand. I 1935 flyttede han til Vebbestrup og indrettede et lille værksted og udstilling/salgsbod tæt på hovedvejen. Fuglene var hans store interesse, men også større figurer kunne han lave, både af dyr og mennesker. Endvidere havde han flair for at lave malerier, og udførte et større antal gårdmalerier fra egnen. Lokalt blev han omtalt som ”Fowl Chræn Bak”. For at skaffe nok materiale til udstillingen efterlyste vi hans produkter. Det lykkedes at finde et større antal figurer, især fugle men også større træskærearbejder. En figur blev hurtigt døbt ”Top Karen”, der stod med sin kaffekande. Der skal her lyde en tak til lokalarkiverne i Arden og Ravnkilde, samt de mange udlånere, for at udstillingen kunne blive en realitet. Der er efterfølgende skænket flere ”fugle” til museet.

Skovfogedfamilien Andersen

I sidste årsskrift fortalte vi historien om skovfogedfamilien Andersen på Skørping Holme. Denne artikel byggede på det meget store materiale der er indleveret til museet med tilknytning til Andersen familien og Skørping Holme. Der er nu lavet en udførlig registrant på de mange fotos, breve og andre arkivalier, som interesserede kan få mulighed for at kikke i. Voldstedet Egholm hørte til skovfogedboligen, og der er i afleveringen flere effekter fundet ved Egholm, bl.a. fodtøj. Fra Skørping Holme også et meget fornemt maleri af skovfoged Peter Andersen, der var i stillingen 1885-1915. Holmene hørte da til Buderupholm gods, der også var Andersens arbejdsgiver. I 1915 køber Andersen skovfogedboligen, et stykke skov og området med Egholm. Familien bliver så skovejere og opretter senere et mindre savværk. Maleriet er givetvis udført af maleren Hans Nikolaj Hansen (1853-1923), der kom hos familien Andersen på Holmene og bla. kendt for sit engage-



Nogle af Chr. Baks figurer

ment omkring Kunstnerkolonien der fandtes ved Ørnbjerg i Rebild. Maleriet var i noget dårlig stand, fugt og røg. Efter en tur hos konservator Jane Larsen i Rebild præsenterer maleriet sig nu fra sin bedste side. Samtidig med fik vi også konserveret et mindre maleri af spillemanden Chresten Degn fra Jerslev i Vendsyssel.

Blokhusemuseets samlinger i butik Roldhøj

Den store indsats i sommeren 2019 blev flytningen af Blokhusemuseets samlinger til butik Roldhøj. I planlægningsarbejdet omkring et nyt Museum Rebild og fusioneringen af de to museer i Rebild, er det meningen at museernes formidling skal samles under en hat på det nuværende Museum Rebilds område. Dermed tømmes Blokhuset (Udvandreremuseet), og der oprettes nye udstillinger for udvandringen. Blokhuset vil så kunne indgå i de nye planer for museerne, med mulighed for at kunne bruges til foredrag, særudstillinger, private arrangementer og fester. Restauratør Erik Eriksen, der forpagter Tophuset og Western huset af Rebildselskabet, viste interesse for at gå ind i projektet med Blokhuset, idet

etableres en ”byttehandel”, sådan at Eriksen umiddelbart kunne indgå i projekt Blokhuset, samtidig med at Udvandreremuseet flyttes til Butik Roldhøj. På denne måde får vi samlet museumsformidlingen omkring Museum Rebild, og får afprøvet denne vigtige del, der også indgår i de overordnede planer for museet. Det vil selvfølgelig være en midlertidig ordning, der skal genforhandles, i det øjeblik der er skaffet mulighed for nyt byggeri. I nogle travle uger blev samlingerne i Blokhuset registreret til flytning, og pakket i de fornødne arkiv- og opbevaringskasser. Så fulgte selve flytningen, hvor en engageret frivillig gruppe tog det store slæb. Der var megen skepsis omkring Prærievognen, om den kunne komme igennem døren. Det gik og i fin procession blev den kørt og skubbet til sit nye tilholdssted på Roldhøj. Nu følger så renovering af butikslokalet og planlægning og etablering af udstilling. Der er lavet direkte adgang fra Museum Rebild til Roldhøj, sådan at man skal via Museum Rebild igennem en udvendig adgang/sluse for at komme til bagsiden af Roldhøj, hvor indgangen til Udvandreremuseet etableres. På denne måde får museumsgæsterne to museer for den samme billet. Omkring planlægningen af det fusionerede Museum Rebild arbejdes der på to plan, nemlig projektet på Roldhøj, og det videre planlæg-



Prærievognen i det nye Udvandreremuseum.

han ofte mangler et lokale til større selskaber. Erik Eriksen ejer også Roldhøj, nærmeste nabo til Museum Rebild, hvor det store nye butikslokale står tomt. I denne forbindelse opstår tanken om at der kunne

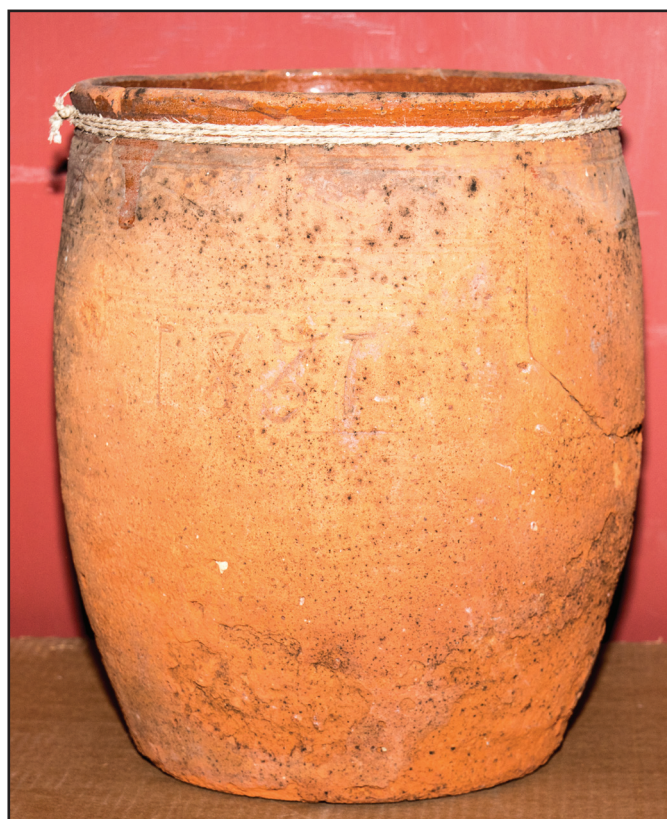
ningsforløb for det store projekt. Udvandrerudstillingen på Roldhøj forventes at åbne til påsken 2020.



Under opstilling: Indianerarsnittet i det nye Udvandrermuseum.

Rebild Folkemusikarkiv etablerer kontakter til Salling og Skive området

Rebild Folkemusikarkiv har fortsat sine indsamlinger i Vestjylland og som noget nyt kontakter i Salling og Skive området. Det er Niels Bundgård og Jane Nielsen der foretager arbejdet i "felten". Arkivet har i forvejen en række nodersamlinger og lydoptagelser fra Skiveegnen, med ældre spillemænd. Indsamlingen og beskrivelsen af gamle danse fra Skivegne og Salling gav til resultat at der i 1932 kom et hefte med beskrivelser af sallingsdansene. Ca. på samme tid som det himmerlandske hefte kom. I Salling var det lærer J.C. Krogh der var ildsjælen i denne landsdel, bl.a. i samarbejde med fam. Thyregaard, Salling Ungdomssole. Det har vist sig at der på arkivet og hos private findes materiale fra denne periode, og det er af interesse for arkivet at få denne periode belyst og gennearbejdet. Bl.a. ved at besøge arkiver og andre informanter.



Forråds-krukke af ler, dateret 1831 med inskription indridset i krukken. Se side 10.

Nyt fra Samlingerne

Lokalhistorisk samling

Flere spændende afleveringer – i relation til udstillingen er der skænket flere af Chr. Baks fugle.

En bilæggerovn, lavet på jernveg i Norge 1809, er skænket af Klaus Jensen. Ovnens har stået på ejendommen Gårdsdalshus, Lyngby mark, ved Terndrup.

Ida Stevn har afleveret en række genstande fra hendes barndomshjem i Asp, hvor der langt tilbage i slægten var pottemagere. En stor forråds-krukke af ler, dateret 1831 med inskription indridset i krukken, er givetvis forarbejdet på gården (se side 9). Desuden en række genstande fra gården i Asp, møbler, husgeråd mv.

Åge Lisberg, Ulstrup har skænket et standur, fremstillet af urmager Springborg, Ålborg, omkring 1760. Giverens far Ove Theodor Jensen var skovfoged på Villestrup gods. Uret har tilhørt familien i fire generationer. Giverens oldefar var gift med Anne Marie Nielsen, Astrup. Hendes far Niels Nielsen (Lods) var hjulmand i Astrup, de boede i ”Kringelhøjhuset”. Han købte standuret på auktion, efter en konkurs hos overskovfogeden på Ovehøj. Prisen var 5 kr.

En fin lille akvarel af kunstmaler Rafn, forestillende Gravlev by, er også kommet til samlingen.

Musikafdelingen og Folkemusikarkivet

Ikke de store afleveringer i 2019. En nodesamling til sortering er afleveret af Per Henneborg. Noderne har tilhørt giverens far og bedstefar. Begge spillemænd i Himmerland, men dog det meste af tiden i Viborg.

Uddrag af en dagbog der har tilhørt Phillips Harritz (død 1929) – ud af kartoffeltyskerslægt fra Grønhøj, men også spillemand. Jakob Hoglebe har originalbogen. Et foto af spillemanden Anders Sørensen,

”Ryttersminde” i Rold, født 1862, er en kærkommen gave til fotoarkivet. En bror hed Søren Sørensen, han havde smedevirksomhed, både i Rebild og i Skørping. De to brødre spillede sammen til baller og fester på egnen. Det er Anders Sørensen i Skørping der havde billedet. Christian Andersen, Bælum har afleveret Skibsted folkedanseres fane. Der kommer flere og flere folkedansereforeningsarkivalier til museet, bl.a. fordi der nedlægges foreninger runden omkring. Det betyder også at der er mange ledige folkedragter på markedet for tiden.



Standuret skænket af Åge Lisberg

Årets Aktiviteter

En række tilbud er faste bestanddele af Museum Rebilds årsprogram. Søndagsdansen, Majstangen, Åben hus på savværksmuseet på Vedsted Skovhus, julestue og Gammel Jul. Andre arrangementer er særlige tilbud til året.

Arrangement om udvandrer tiden

I april afholdt museet en aften med og om udvandrer tiden. Britta E.Nielsen, Støvring, fortalte om udvandringen generelt og suppleret med lokale udvandrerhistorier. Et arrangement der fint tangerer arbejdet med at få udvandremuseet indrettet på Roldhøj. Desuden blev der sunget gamle skillingsviser, der handlede om udvandrer tiden.

Tur til Egholm

I starten af juni en tur til borgen Egholm i Skørping

Holme, hvor museumsinspektør Niels Jørn Østergård og museumsvejleder Bodil Tvedegaard, fortalte borgens historie. Et lille glas mjød hørte med til rundvisningen. Derefter tilbage til museet, med et kikk på udstillingen om borgene på Egholm. Aftenen sluttede med fællesang af middelalderlig oprindelse.

Tulsted kapel og Thorup kirke

I september gentog vi turen til ruinen af Tulsted kapel, og derefter til Thorup kirke. Ved Tulsted fik vi også gårdens historie. Leder og fortæller på turen var lokalhistoriker Arnt Johansen, der i øvrigt også er formand for museet. Der er en egen stemning på den forblæste bakketop hvor ruinen af kapellet ligger. I dag fredet, med tydelig afmærkning af kirken og kirkegården. Egholm og Tulsted hører efterhånden med til de faste turtilbud fra museet.



Tulsted Kapel

Husflidsdage



Igennem mange år har museet tilbudt husflidsdage i sommerperioden, men lige nu er der en afmatning omkring disse aktiviteter, som får en pause. Helt slut var det ikke med kreativiteten, idet Karin fra Rebild og hendes mor Lillian fra Skørping flere gange inviterede til at lave små nørklær. Det var både i juli og i efterårsferien. Deltagerne, både børn og voksne, blev udstyret med lim, nål og tråd, og fik så instruktion i at lave uldne får, sommerfugle, vikinger, nøgleringe o. s. v. Det er populært at gæsterne selv er aktive, og får et lille produkt med hjem.



Fastelavnsfest

Julemarked og gammel jul

Museet har koblet sig på det store julemarked der afholdes i Rebild den første adventsweekend, og rigtig mange gæster vendte indenom museet, hvor en række stande tilbød varer der alle havde med jul at gøre. Senere i december var det gammel jul der stod på programmet. Også her var der arbejdende værksteder, men også masser af leg, musik og dans – alt sammen med udgangspunkt i julen som den var på vores bedsteforældres tid. Der var bageværksted, fremstilling af lys, halmarbejder osv. Måske årets hyggeligste arrangement.



En flok af museets frivillige

Projekt Museum Rebild

Arbejdet med projektet Museum Rebild har i 2019 kørt med to indsatsområder, dels den overordnede med etablering af det nye museum og organisation og dels det aktuelle projekt med flytning af Blokhusmuseets samlinger, og indretning på Roldhøj. Er omtalt under Indsamling, bearbejdning og formidling.

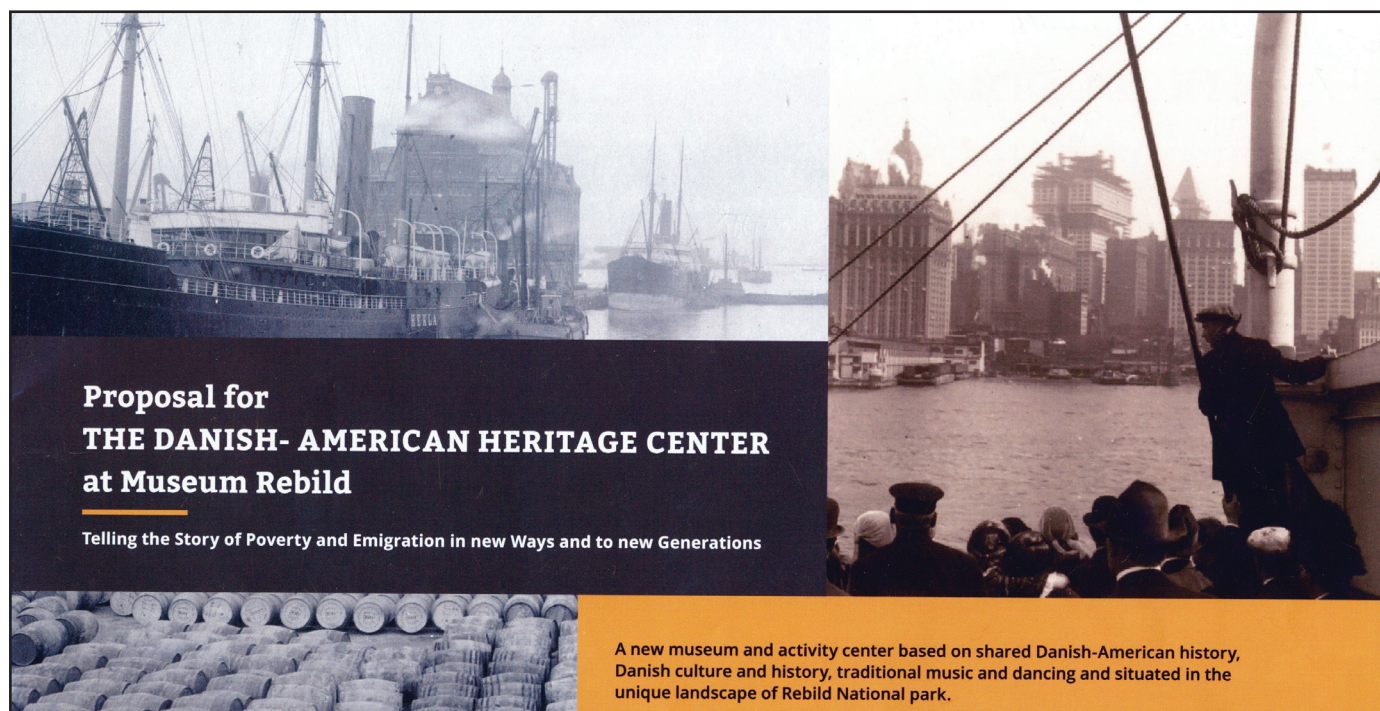
For den nye organisation har der været og er mindre korrektioner og tilføjelser til de nye vedtægter. Det er endnu ikke helt afsluttet. Spillemandsmuseet har godkendt de foreløbige vedtægter, men skal have en ekstraordinær generalforsamling til endelig godkendelse, også med de nye justeringer. Vedtægterne har været omkring kulturudvalget i Rebild kommune, der også har godkendt dem. Når den nye institution er klar til stiftelse, og umiddelbart herefter skal der forhandles ny kontrakt med kommunen og Museum Rebild.

Årets Rebildfest blev benyttet til at promovere projektet for den amerikanske del af Rebildselskabet. Det blev forelagt på selskabets årsmøde, der normalt foregår lige efter Rebildfesten. Til dette formål havde vi udarbejdet et prospekt der på engelsk præsenterede projektet, med titlen: Proposal for the danish-

american heritage center at Museum Rebild. Prospektet blev fordelt til deltagerne i årsmødet, styrelse og deltagere. Det er vort håb at projektet kan finde fodfæste i USA, og dermed også åbne op for konkret støtte til etableringen.

Ellers er der brugt tid og kræfter på at søge fonde med henblik på indretning af Roldhøj. Her skal der laves en række omforandringer, med opsætning af udstillingsvægge, afskærminger, belysning og adgangsslusen mellem de to museer.

Dernæst kommer selve udstillingen, med nybearbejdede plancher og visuelt udstyr, til film og lyd. Der vil være en lang række udgifter forbundet med disse planer. Også selvom det primære arbejde udføres af frivillige medarbejdere. Til denne del af projektet har vi indhentet støtte fra Rebild Kommunes kulturråd og Torben Vejs Fond. En større ansøgning ligger hos LAG Himmerland, der har tilkendegivet at ville støtte projektet. Denne bevilling skal dog endelig godkendes i København. LAG er en statslig pulje under erhvervsstyrelsen, der via lokale LAG afdelinger kan yde støtte til initiativer der har med vækst og udvikling i udvalgte landdistrikter.



**Proposal for
THE DANISH- AMERICAN HERITAGE CENTER
at Museum Rebild**

Telling the Story of Poverty and Emigration in new Ways and to new Generations

A new museum and activity center based on shared Danish-American history, Danish culture and history, traditional music and dancing and situated in the unique landscape of Rebild National park.

Prospekt for det nye Museum Rebild, udarbejdet til brug i USA.

Violinbygger Peter Petersen Adamsen. – af Niels Jørn Østergård.

Samtaler blandt spillemænd handler ofte om instrumenter. Der diskuteres kvalitet, priser, fabrikater og især den gunstige omtale det nylig indkøbte instrument har fået. Måske endda suppleret med digital stemmemaskine, for ikke at tale om digitale nodebøger. Tidligere tiders spillemænd havde nok ikke tilsvarende muligheder. Blot det at anskaffe sig et ordentligt instrument var en kostbar sag, og daglønnen var ikke stor.

Fra anden halvdel af 1800 tallet er der rig mulighed for at købe instrumenter. Lokale musikdirektører og musikskoler (eks. Bjerregård i Kjelleup), hjemtog instrumenter til videresalg, ofte af tyske fabrikater. Kataloger fra denne tid udviser et stort udvalg af blæse- og strygeinstrumenter, samt tilbehør. Når himmerlandske spillemænd af denne årgang samtalede om instrumenter, kunne en af dem godt finde på at sige, ”ja, min det er jo en Adamsen”. Og ikke uden en vis stolthed.

Der fandtes danske violinbyggere og flere med himmerlandsk baggrund. Den Foulum degn i Vesthimmerland Kord Kortsen, lærer i Foulum skole 1876-1907 byggede violiner og foretog reparationer. I nyere tid kender vi Christian Peter Larsen fra Løgstør (1902-1995), der udover at være post og spillemænd, byggede et større antal violiner. Fra Ålborg kendes violinbygger Frost, fra Harridslev ved Randers Marinus Jensen osv. Christian Peter Larsens værktøj og et par af hans instrumenter er på museet.

Adamsen fra Ravnkilde er uden tvivl den violinbygger med himmerlandsk baggrund, der nød størst anerkendelse. Hermed en nærmere beskrivelse af hans levnedsløb, dels i Himmerland og sluttelig bosiddende i København. Der er så heldigt at lokalarkivet i Ravnkilde har undersøgt historien om violinbygger Adamsen, med sagkyndig bistand fra violinbygger Stenz i Århus. Vi har fået lov at plukke i de nedskrevne beretninger. Og så er det så heldigt at museet har to Adamsen-violiner i samlingen.

Peter Petersen Adamsen blev født i Fyrkilde, Ravnkilde sogn i 1850. Forældre var Peter Petersen Adamsen, der fik skøde på ejendommen i 1850. På ejendommen havde Fyrkilde skole tidligere haft til huse. Peter Adamsen, altså faderen, ernærede sig som husmand og snedker, men var tillige spille-



Peter Petersen Adamsen

mand, en håndtering der gik i arv i slægten. Som snedker kunne han bidrage til husbyggeri, men også møbler kom der fra hans værksted. Som så mange andre på denne tid holdt han af sin daglige snaps. For at det ikke skulle tage overhånd på sine ældre dage, blandede konen og datteren snapsen op med vand. Hvilket fik den gamle til at udbryde, ” a tøkkes dæleme stød`mæ et det smager af nøj – a tror de forfalskneret et”. Han blev dog aldrig klar over hvordan det gik til.

I denne familie voksede Peter op, og ifølge hans egne skrivelser, virker det som at han har været et mul-

titalent som træhåndværker og på det musikalske område. Som otteårig fik han af faderen den første undervisning på violin, som suppleredes af en lærer på Ravnkilde skole. Han fortæller at han som 10 årig vogtede får, og fik et par rigsdaler for et år. Som bibeskæftigelse fremstillede han lyngkoste og barnevioliner. Altså var violinbygningen allerede i gang i tidlig alder. De penge han tjente gik til at købe værktøj og materialer.

Som 17 årig boede han i Randers og fik her oplæring i snedkerhåndværket, tegning, regning m.v. Fra sit nittende år flytter han igen til Fyrkilde og arbejder for føden, og bygger nu violiner "for egen regning" som han udtrykker det. Igen et ophold i Randers hos klaverstemmer Hansen, der også fremstille violiner. I denne periode bygger han omkring 30 violiner. Som 21 årig tilbage i Fyrkilde, og ernærer sig bl.a. med billedskæring. Fik også mere undervisning i klaverreparationer- og stemning. I 1878-79 indkaldt som soldat i Ålborg.

I 1881 ansøger den nu 25 årige Peter Adamsen den "Reiersenske Fond til industriens fremme" om støtte til en rejse til udlandet for at dygtiggøre sig indenfor instrumentfaget, både med fremstilling og reparation. Fonden ydede ham et tilskud på 500 kr. til at videreuddanne sig i Tyskland, Østrig og selvfølgelig violinbyggernes mekka, Italien. Det blev ikke sidste gang Fonden ydede tilskud til Peter Adamsen. Seks til syv gange opnåede han penge til rejser og videreuddannelse.

Det første sted han nedsatte sig som instrumentmager var i Århus omkring 1882, hvilket nedenstående

P. P. Adamsen,
 Norsgade 32, Aarhus.
 anbefaler sig som
Instrumentmager & Klaverstemmer.
 De bedste Anbefalinger fra Autoriteter i Ind- og Udlandet haves.
 Klaverstemning samt Reparationer blive udførte med den største Akkurateesse og Samvittighedstuldhed. Bestillinger modtages paa ny **Pianoforter** og brugte tages i Bytte til den højeste Pris, nogen kan give.
 Endvidere forkærdiges paa Bestilling Violiner, for hvilke Anbefalinger haves fra d'Hrv. kgl. Kapelmusici Pothe, Schjørring og Hilmer samt Kapelmester Hellmesberger i Wien og Bilse i Berlin.

annonce i byens vejviser vidner om. Han rejser og har godt gang i forretningen. Omkring 1884 er han registreret i København, hvor han holder til resten af sin tid, dog på skiftende adresser. Under et ophold i Østrig hos kunstneren Albert Bisa, der underviste ham i tegning og oliemaleri, mødte han en søster til Brisa, der lød navnet Ludomilla Giovana Marie Bisa. Hun blev hans hustru i 1886. Det fik kun et barn, der desværre var dødfødt.

I 1890 erne rejser Peter rundt igen, nu til Tyskland, for at lære noget om træblæseinstrumenter, hvor han mente der var stort behov i Danmark for reparatører. Nedenstående annonce viser Peter Adamsens tilbud fra sit Københavner værksted. Omkring 1905-06 får han igen et rejselegat, og ville til Firenze og Genua, for med egne øjne at se de berømte Cremonese violiner, og med det formål at kopiere dem, ud fra den tænkning mestrene havde anvendt i sin tid. At han arbejder meget systematisk og indgående vidner hans egne ord om fra en af de sidste ansøg-

Handel med Pianoforter og Stueorgeler. Export af Acordeons.	P. P. Adamsen. Fabrikation af Musik-Instrumenter og Musikvare-Lager.	Lager af ægte italienske STRENGE. Kjøb og Salg af italienske Instrumenter.
Reparationsværksted for alle Slags Musikinstrumenter.	Telegram-Adr.: P. P. Adamsen, København. Grundlagt Aaret 1870.	Udmærket anbefalet af de største Musik-Autoriteter.



Niels Jørn Østergård med en af museets Adamsen-violiner

ninger, ” at jeg med nu med fuldkommen sikkerhed kan forbedre tonen i violinen, hvilket hidtil har været betragtet som umuligt. Dette har jeg fået sat i system, at jeg snart kan overgive det til efterverdenen for ligesindede til afbenyttelse”.

Familien Peter Petersen Adamsen blev aldrig velhavende, trods det at Peters værksted havde nok at lave. Sygdom prægede også de sidste år, både hustruen, der led af Parkisons sygdom, dengang benævnt, ”skælte-lamhed” og Peter Adamsens egne sygdomsperioder, prægede arbejdet, der efterhånden blev droslet ned. Han døde i 1928, hustruen allerede i 1920. I københavnske avisers nekrolog blev han betegnet som en ejendommelig, og særpræget kunstner, der ofte gik sine egne veje. Hans violiner var nu ansete og efterspurgt, og ville med tiden blive kostbare. Han betegnes som en ægte kunstner natur med et stærkt idealistisk syn på livet. Han levede yderst beskeden hele sit liv og gik op i sin gerning med glødende interesse. Museet er så heldig at have to af hans violiner, hvoraf den ene har tilhørt Trads familien i Haverslev.

Anton Marinus Laursen fra Ejstrup Skovhuse – En rig onkel fra Amerika?

Historien er nedskrevet af Britta E. Nielsen Støvring. Oplysningerne om Anton Marinus Laursen er samlet og fortalt af Birthe Frederiksen fra Kongerslev. Fortællingens hovedperson er hendes fars bror. I familien blev han kaldt onkel Anton. Birthe understreger, at hun ikke er færdig med at lede efter oplysninger om sin onkel.

Anton Marinus Laursen er født på ejendommen ”Skovvang” i Ejstrup Skovhuse, Store Brøndum sogn i 1884. Han er søn af Anders Laursen fra sognet og Mariane Povlsen, født i Volsted. Ved folketællingen i 1890 har parret 7 børn. Anton er nr. 6 i børneflokket, der vokser til i alt 11 børn. I 1898 bliver han konfirmeret fra Blenstrup kirke. Anton begynder sit arbejdsliv som tjenestekarl på landet. Ved folketæl-

lingen i 1901 findes han hos gårdmand Møller Kjær i Gerding .

Anton Martinus Laursens første udvan-





dring til USA i 1902.

I Antons familie hedder det, at han udvandrede to gange til USA – den første gang som 18-årig i 1902. Han har fortalt Birthe, at det første gang tog 30 dage at sejle over Atlanten og at sejlturen anden gang kun tog 21 dage. Første gang rejser han med skibet SS Island 20.-4.-1902 og han sejler fra København. Den 5.-6 ankommer han til USA og fortsætter til bestemmelsesstedet Nora i Staten Illinois. Birthe mener, at han har en fætter ved navn Ove Bach i Nora, som er udvandret tidligere og som har en farm. (Der var vist 2 fætre Bach mere i USA) Hvad han lever af ved Birthe ikke præcist, men hun har arvet en række udaterede fotos som kan give en formodning.

Sandsynligheden taler for, at han er flyttet fra Illinois til Atlantic i staten Iowa, en lille by i den sydvestlige del af staten. Her har han efter et foto med tekst at dømme arbejdet for et Fjerkræ og Æg kompagni (Poultry and Egg.CO.) Han har også sendt et billede hjem af et hornorkester, U. S. Navy Band Atlantic Iowa. Bandet trækker op gennem en gade – måske under en 4.juli fejring. Flest fotos stammer fra staten Minnesota. Her har han været ansat i et drænings-og byggefirma, hvor han dels var formand i to somre og dels selvstændig. Han er selv afbilledet nede i en 15 fod dyb udgravning, hvor nogle dræn-

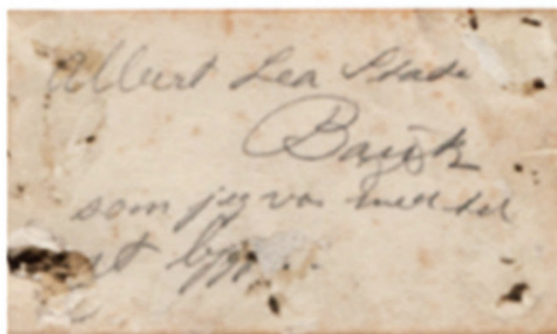
ledninger skal krydse hinanden. Dræningsarbejdet hænger vist sammen med bygningen af Chicago and North Western jernbanen, som nævnes i teksten. Han er dog meget ung til at være arbejdsformand under 1. udvandring, så måske stammer dette foto fra 2. udvandring.

Hvorfor han tager tilbage til Danmark og hvornår ved Birthe ikke. Ved folketællingen i 1906 findes han som tjenestekarl hos gårdejer Jens Jensen i Gerding. Men så er han alligevel blevet træt af landbrugsarbejdet.

Anton Martinus Laursen udvandrer 2. gang til USA i 1908.

I udvandringsdatabasen på nettet er hans 2. udvandring registreret under året 1908. Her kaldes han Anton Marius Laursen og hans erhverv er landmand. Bestemmelsesstedet er Nora i staten Illinois. Af passagerlisterne fra Ellis Island fremgår det, at han er sejlet med skibet "Oceania" (skibet forliser på grund af grundstødning ved Shetlandsøerne i september 1914) fra South Hampton og at han er ankommet til USA 27.-5.-1908. Hvordan han er kommet til England vides ikke, men han kan være sejlet fra Esbjerg. Om destinationen Nora i Illinois ved vi fra første rejse, at det var der en af hans fætre bor.

Da han kommer til Danmark omkring 1930 benævnes han snedkermester, så det er nærliggende at tro, at han har fået en snedkeruddannelse i Minnesota. Han nævner i hvert fald to meget store bygninger, han har været med til at bygge, nemlig Albert Lea Stats Bank, der ligger på West Main Street i byen Albert Lea i Minnesota, syd for Minneapolis. Han nævner også et stort American Co bygningskom-



pleks (første del af navnet er ulæseligt), der ligger ud til en sø, som han har været med til at bygge. Adressen er ukendt.

Vi har kun kendskab til 1 præcis adresse, der stammer fra en registreringsattest i forbindelse med 1. verdenskrig foretaget i Faribault County i Minnesota fra 1918. Anton bor da i en by kaldet Bricelin, Faribault County og han arbejder med fliseopsætning hos en arbejdsgiver ved navn Poul Poulsen i Mankato?, Blue Earth County, Minnesota. Der eksisterer



et fint foto fra USA af Anton i uniform, fordi han var frivillig brandmand i en periode. Der er ingen tvivl om at, han kommer til at tjene mange penge. Da han aldrig stifter familie, bliver han en meget velhavende ungkarl. To gange sender han billeder hjem af sin båd, 16 fod lang, 5 fod bred og med 19 fod til mastens messingtop. Han holder ferie ved sejle rundt på en sø fremgår det af teksterne. Han omtaler også, at han kører søen rundt i sin bil, mens sejlene tørrer.

Den rige onkel fra Amerika vender hjem ca. 1930.

Årsagen til at han omkring 1930 tager hjem til Danmark igen er ukendt, men det kan skyldes den voldsomme økonomiske krise fra 1929. Som vi senere skal se, har han taget en formue i dollarsedler med sig til Danmark. Vi ved kun, at han i 1936 bor i Gistrup ved Aalborg for det står i følgende annonce i Aalborg Stiftstidende 12. -9.-1936 under overskriften "Salg af Grund". Aalborg Byraad godkendte i Aftes den Handel, som Markudvalget har afsluttet med Snedkermester A. M. Laursen, Gistrup, hvorefter Hr. Laursen køber en grund i Ivar Huitfeldts-gade for 15 kr. 50 ører pr. Kvadratmeter." På den 356 kvadratmeter store grund bygger han en boligkarre med kælderbutik, 3 etager og taglejligheder under mansardtaget (der findes en del oplysninger og tegninger på weblager. dk.) Han flytter selv ind i lejligheden Ivar Huitfeldts-gade nr. 3 s.th., hvor han bliver boende til sin død. Da han bliver 60 år i 1944 er der en notits i Amtstidende: "I morgen 2. pinsedag, fylder rentier Anton Laursen, Ivar Huitfeldts-gade 3, Aalborg 60 år. Han har i 20 år opholdt sig i Amerika. Han er en ivrig jæger". Han lever altså af sine penge og måske indkomsten fra boligudlejningen og Birthe Frederiksen husker, at han i 1950'erne, da han kommer en del i hendes hjem i Ejstrup Skovhuse, har både bil, båd og sommerhus. Bilen er en rødbrun Morris 35 og sommerhuset ligger i Koldkær ved Hals.

Vi ved, at han også er glad for at fiske i Limfjorden. En avisartikel fra Amtstidende, august 1952 fortæller, at Anton er udsat for en ulykke i fjorden, der kunne have kostet ham livet. Han er sejlet ud for at fange ål i Limfjorden i sejløbet ved Rørdal sammen med en bekendt, købmand Svendsen fra Hasseris som så ofte før. De har slukket motoren og har fiskegrejet ude, da de bliver torpederet af et tysk fragtskib M/S Roland på 258 bruttoregister-ton, der er på vej fra Østre Havn i Aalborg til Sverige. Ingen på skibet ser de to fiskere, før det er for sent. De to ældre herrer bliver kastet i vandet, da deres motorbåd splintres og synker. Laursen er meget tæt på at ende i skibsskruen, men får foretaget et dyk, så han slipper fri af skruevandet. En lokal motorbåd og et par robåde kommer hurtigt til stede og får de forulykkede fisket op af vandet. Falck bliver tilkaldt, men da

de to uheldige fiskere ikke er kommet noget alvorligt til, bliver de straks kørt hjem. Ansvar for ulykken bliver vist fordelt ligeligt mellem parterne: Man må ikke fiske i sejlrenden, men Roland skulle have haft en udsigtspost i forstævnen.

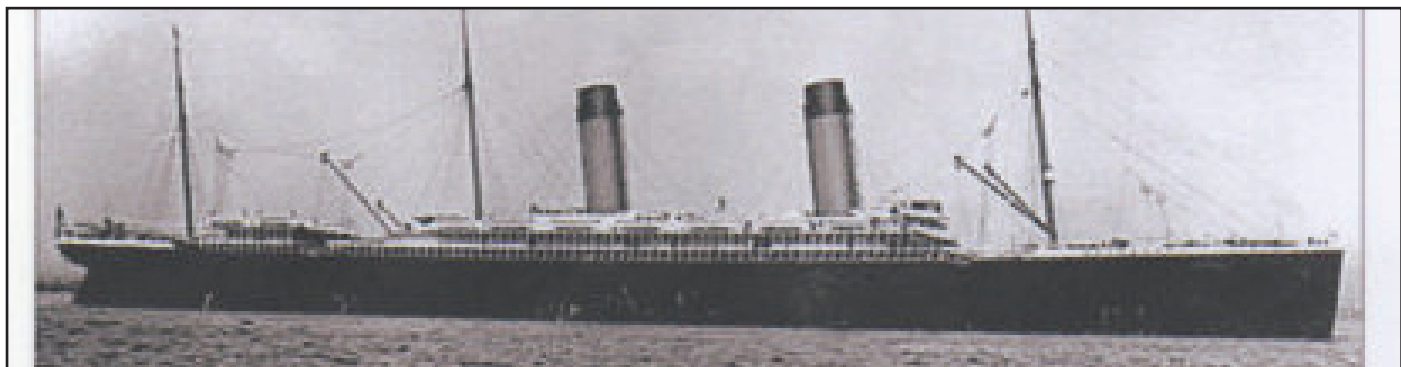
Til deres konfirmation får både Birthe og broderen Erik hver 500 kr., hvilket er mange penge dengang. På trods af Antons rundhåndede gaver er Birthes far Martin Laursen dog ikke begejstret, når onkel Anton dukker op og slår sig ned - måske for en uge. Anton er en noget egen og egenrådig mand, der går på jagt i omegnen. Han respekterer ikke, at jagten på broderens ejendom tilhører Lindborg og at Martin faktisk får leveret brænde hvert år som jagtleje. Anton kan også være farlig. Engang sidder han og renser sit gevær inden døren, skønt Martin har bedt han gå udenfor. Midt i det hele går geværet af. Det viser sig at være ladt og skuddet smadrer den skammel, Birthe lige havde rejst sig fra. Birthes far smider Anton ud fra ejendommen samme aften.

Som nævnt er onkel Anton ikke lige populær på "Skovvang", men det er han hos Birthe, der elsker at høre ham fortælle om årene i Amerika. At onklen også er glad for hende kommer tydeligt til udtryk i 1958, da ejendommen i Ejstrup Skovhuse bliver afhændet til fremmede på grund af faderen Martins sygdom. På det tidspunkt er onkel Anton ved at falde af på den. Han udtrykker sig meget uklart, måske på grund af begyndende demens. Han dukker op hos de nye ejere af "Skovvang" (Anton kalder dem lejere), der henviser han til en nabo, som endelig sender ham videre til sagfører Jensen i Terndrup. Alle steder bliver Anton afvist som konfus og halvskør. Han fabulerer om, at han har en masse penge, som han vil give til Birthe. Hun skal finde en partner og købe "Skovvang" tilbage til familien.

Ved onkel Antons død 1960. "Det var bare ærgerligt".

Ved onklens død sætter familien en takkeannonce i avisen Aalborg stiftstidende 8.-8.-1960. De retter en særlig tak til beboerne i opgangen Huitfeldtsgade 3 i Aalborg. Anton bliver begravet i Siem. Da der bliver ryddet op i hans lejlighed finder man 80.000 kr. i gamle ugyldige dollarsedler pakket ind i avispapir, gemt under madrassen. Formuen kan forklare, at han har råd til at bygge karreen i Ivar Huitfeldtsgade, men fundet rejser en række spørgsmål. Hvorfor sætter han ikke dollarsedlerne i banken? Er det for at undgå formueskat? Ved Anton at de er blevet ugyldige? Der er også en del danske penge i lejligheden og i banken, hvoraf skattevæsenet tager deres part sammen med bøder for skattesnyd. Men der er jo også værdien af ejendommen i Ivar Huitfeldtsgade og sommerhuset. Arven går til to efterlevende søskende og til de mange søskendebørn.

Birthe og hendes broder Erik får ikke noget af arven, selvom der florerer mange rygter om det modsatte. Birthe har gemt resultatet af sagførerens undersøgelse på hendes og broderens vegne. Da Birthe og Erik er adoptivbørn, har de ikke arveret til onkel Antons penge men kun til arv fra adoptivforældrene. Tænk hvis sagføreren i 1958 havde accepteret, at onkel Anton kunne testamentere sin formue eller dele af den til Birthe. Sådan gik det ikke, for ingen troede på skrønerne om den rige onkel fra Amerika. Hun kunne siden bare ærgre sig over de tabte muligheder. I stedet blev Birthe gift med sin Arne. De købte en ejendom i Lille Vildmose for lånte penge i 1960. Birthe har skrevet en bog om Nybyggerne i Lille Vildmose 1952-1959, som er udkommet 2014 og ligger frit tilgængelig på nettet.



STØT MUSEET

Vi behøver de lokales støtte - til vores fremtid

BLIV MEDLEM AF Museum Rebild

KONTINGENT FOR 2019:

ENKELTPERSONER 100 KR. PAR 150 KR.

*Du får årsskrift, kalender og gratis adgang til museet på hverdage
(dog ikke ved særarrangementer)*

Nyt tilbud til erhvervslivet – et firmamedlemskab

Museum Rebild ønsker gerne at styrke kontakten mellem museet og det lokale erhvervsliv, og derfor tilbyder vi nu som noget helt nyt et firma-medlemskab med store fordele.

Opbakningen fra virksomheder i området er af uvurderlig betydning for museet, samtidig med at museet har en række tilbud som lokale virksomheder kan have glæde af. Erhvervsmedlemskabet af museumsforeningen koster 500 kr. og giver en række fordele:

- | | |
|--|--|
| <ul style="list-style-type: none">• Gratis adgang til museet for 2 personer• Gratis adgang for 2 personer ved særarrangementer såsom: Levendegørelses/ håndværksdage, Gammel Jul, Julestue og Søndagsdans med Rebild Spille-mændene | <ul style="list-style-type: none">• Firmaet modtager 4 eksemplarer af museets årsskrift samt aktuelle nyhedsbreve på mail• Tag dine gæster med på museum for halv pris• Bidrag over 500 kr. er fradragsberettigede |
|--|--|

MUSEET FORMIDLER OG TILBYDER

- | | |
|--|--|
| <ul style="list-style-type: none">• Faste udstillinger omkring vores fagområder: Musikken, skoven jagten og udvandring• Særudstillinger om specielle emner: P.t. udstillinger om Egholmborgen, Rebildsølvskatten, Fruerhøjstenen, Fræer 1954 samt udstilling om traditionel pottemageri i Rold Skov | <ul style="list-style-type: none">• Foredrag og guidede ture• Kaffe, kage, is og souvenirs i vores velassorterede museumscafé |
|--|--|

ET MUSEUM HVOR DER SKER NOGET

- | | |
|--|--|
| <ul style="list-style-type: none">• Levende aktiviteter året rundt• Familiedans og søndagsdans• Oplev Rebildspillemandene hver søndag• Levendegørelse af håndværk og husflid• Tradition og fornyelse | <ul style="list-style-type: none">• Aktivitetsdage i sommerferien• Mulighed for selv at forme og skabe• Et savværk, hvor der flere gange årligt er familierangementer• En uregerlig nisse, der dukker op hvert år til Julestuen |
|--|--|